

Den Femte:

Swärare seglats man sällan finner
Än det som sker på lyckans haf,
Mången Pultron där hamnen vinner,
Mången bra Karl går der i qwas,
Gäsfångt mot haweri der händer,
All din manœuvre gör försök,
Nej — sätt dig ned, tills wind sig vänder,
Stoppa din pipa, tånd och röf.

2. När man låter dig bryta isen
Att rödja vägen åt en ann,
Får du se Krukan dela prisen,
Som du med tapper antring wann,
När din frakt och winst är dålig
Och Reddaren kanste et öf,
Så sätt dig ned, war trygg och tålig
Stoppa din pipa, tånd och röf.

3. Möter dig på din Cours en Glicka,
Munter och sedig ung och warm,
Gira straxt pipan i din ficka,
Håll dig förtsjdt mid Glickans barm,
— Men löper tankan på din Waka,
Den ryad der du refwat och ströf,
Hala din pipa då tillbaka,
Stoppa på nytt, och tånd och röf.

GS 562

En utwäld Samling
af Nya kärleks-

W i s o r ,

Den Första:

Ensam i min låga Föja, 2c.

Den Sjunde:

Glickans Wisa,

Ung och yr och rast och modig, 2c.

Den Tredje:

Nra ungdom stanna stilla, 2c.

Den Sjunde:

Et bmt Affeds-Tal emellan twänne distande Wänner

Klara Källa, Hufwa Lunder 2c.

Alla fyra slungas som: Att hur tjufligt är mit öde.

Den Femte:

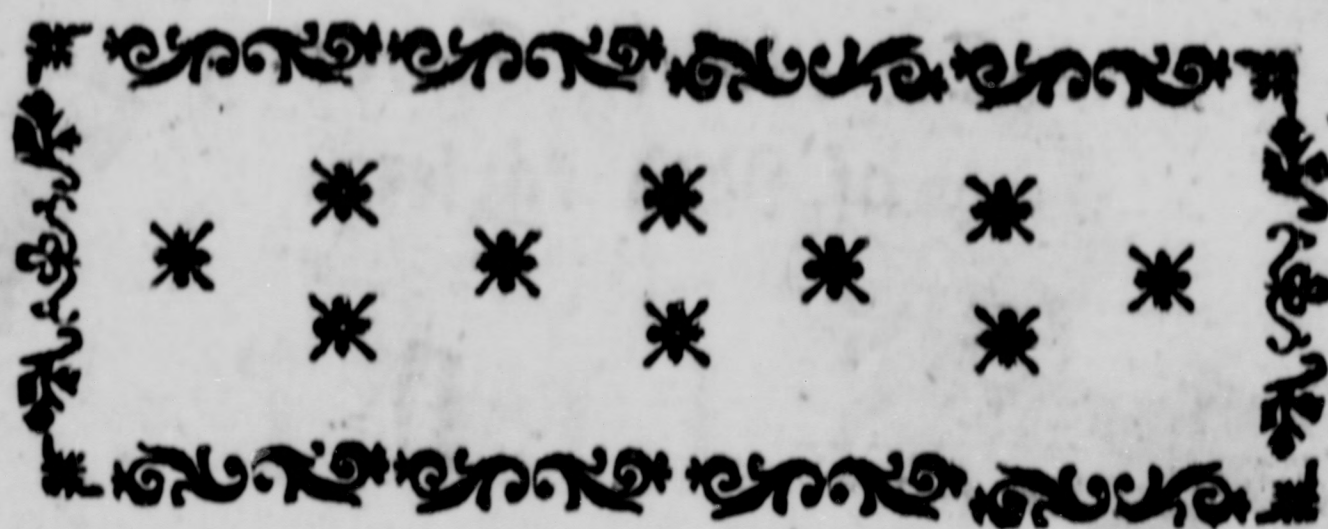
Sjömans-Wisa, eller den lilla Matrosen.

Swärare seglats man sällan finner 2c.

Sjunges som: Lyckliga plagg, som Etoris benådar.

Fahlun, P. M. Nyman, 1805.

Kostar en Skil. Specie.

I.

Ensam i min låga soja,
Lefwer jag förnögd ändå,
Fast omkring min Spinrock soja
Många Faderlösa små ::
Rundt omkring min Spinrock soja,
Är mitt hjerta lungt ändå.

2. Han som wakar för oss alla,
Han, de Faderlösas far,
Han skal Änglarna befälla,
Att beskudda deras dar ::
Skal Han Änglarna befälla
Han, de Faderlösas far,

3. Denna ljuswa tankan tröstar,
Också har jag varit såll,
Den bekymret diwerttröstar,
Mången ledsam vinterqväll ::
Denna ljuswa tankan tröstar
Också har jag varit såll.

4. Och wi råka än hwarandra
I et sålt fast okänt land,
Der de öma Makar wandra,
Duplösligt hand i hand ::
Skola öma Makar wandra,
På oddlighetens strand.

Den Andra:

I.

Ung och yr och rost och modig.
Foller jag snart femon år,
Röd och hvit och fet och frodig
Frågar jag ej hur det går,
Blott at Mamma ej wil tjärfä,
Ropa jämt: "hör på mit barn,
"Skynnda dig och läs din låra,
"Sedan skal du nyta garn".

2. Denna låran och det garnet
Göra mig et fastligt tvång,
Hennes gnäll — hwad gör det barnet?
Hör jag dagen om så lång,
Tacka wil jag gamla Gubben
Far min han är god som gull,
Ifrån morgon jämt på Klubben
Super han placat sig full.

3.

3. När jag då ej får som andra
Roa mig på minsta sätt,
Må ju ingen månska flandra,
Att jag tar den saken lätt,
Jag går bort at mig försörja
I en gränd en trappa opp,
Det är der, som jag får börja
Stockholms Glickans lefnads lopp.

4 Fönstret opp, i hatt och flådning
Ställer jag mig med min hund,
Språtten kommer — i knapp wändning
Gifter jag mig på en stund,
Med Riksdalern uti barmen
Jag af Wården Caffe ber,
Derpå super jag i barmen
Om ej jag får giftas mer.

Den Tredje:

När Ungdom stanna stilla,
Löp ej oförwäget fram,
Låt ej irrbloss dig förwilla
Til at söka ofärd hamn.
Wet at lasten ej kan pryda
Och godt namn af dygden ta,
Du må ej dess lagar lyda,
Ty han kan blott dig bedra.

2. Varpigt sällskap är en snara,
Som en Ungdom wist förför;
Så at undfly denna fara,
Och ej något samwäm gör.
Wälj en wän af ädelt sinne,
Bibehålt dess wänskap fast,
Så för öfrigt ur dit minne,
Allt hwad som har namn af last.

3. Låt ej fönnet dig bedraga;
Öföst lefnad bär du fly;
War ej snar til at behaga,
Så ej at din hjerna bry;
Med en fåfång kärleks-sjukan
Som är blott bedrägeri.
Rätta konsten är at bruka
Stadgat wett wid frieri.

4. Än en gång jag wil påminna
Spela inga pengar bort,
Så ej at med orätt winna;
Ty den glädjen blir snart kort,
Wäga ej på denna lycka,
Nöj dig med din lilla del,
Då skal armod dig ej trycka
Om du flyr för dessa fel.

Den Sjerde:

1. Klara lilla ljufwa lunder,
Som så ofta mittne war
Till de många ljufwa stunder
Jag hos dig fördrömt har.
2. Denna sälla stund försvinner
Dessa dagar går snart förbi,
Jag ej mer det hjerta finner
När jag tänkte lycklig bli.
3. Ömma hugkomst, hvad du plågar,
Lycklig den ej tänker har.
Himmel! Åt förlåt jag frågar
Hvad din affigt dermed war?
4. Åt du dödat detta hjerta
Så beständigt och så dmt.
Jag är förb at lida smärta
För den som mig tänste glömt.
5. Himmel du som ser mit sinne
Du som ser mit lefnads-lopp;
Plåna ewigt ur mit minne
Den som gjort mit glada hepp.
6. Sen min ömhet för dig brunnit
Uti många sälla dagar,
Sen du på mit hjerta wunnit
Och nu ändtlig segrat har.
7. När jag endast på dig tänker
När jag endast älskar dig,

När jag dig mit hjerta skärker
Går du bort och glömmar mig.

8. Denna saknad gör mig smärta
Denna oro tår min själ,
Åt hvad plågor för mit hjerta,
Åt hvad hinder för mit mål.

9. Lycklig den som utan smärta
Uppå wänner tänka kan,
Åt om jag i detta hjerta
Litet mindre ömhet fann.

10. Gåst mit hjersta sorgens ankar,
Åt jag nödgas från dig fly,
Så har jag dig i mina tankar,
Och din wälnad stöds mig bry.

11. Ref förnögd i sälla dagar
I dit hela lefnads-lopp,
Och om Himlen så behagar
Gylla all min önskan opp.

12. Låt ej twång din lefnad fränka,
Med en fri och ledig själ,
Den du ämnat hjertat skänka
När jag wet det går dig väl.

13. Går förnögd wälkommen åter,
Och ej bort den dig har lår,
Höjen, ierld, jag allt förlåter,
Du näst Gud mit sällskap är.

* * *

Den